

Inma Ribelles

vetlla d'advent

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES
dissabte, 28 de novembre de 2020

INTRODUCCIÓ

L'Esperit és l'enviat. L'Advent viu també de la Pasqua, ja que en la Pasqua celebrem el pas per dins i per fora de nosaltres de l'Esperit del Senyor ressuscitat.

Aquest Esperit ens reanima, vitalitza, transforma i envia els qui es deixen penetrar per ell. En la Pasqua celebrem el pas del Senyor, en l'Advent *vigilem*, ens disposem al pas del Senyor.

L'Advent és un temps que ens convida a obrir espais i a afinar l'oïda, a convertir-nos, a escoltar la seva paraula i a viure més disponibles enmig del nostre món. Viure l'Advent és viure un temps de vigília, ens fem disponibles per rebre el Senyor, no ens instal·lem, ens desinstal·lem, no ens conformem amb la nostra vida grisa, aprenem a viure amb una esperança més gran, aprenem a esperar, deixem que el Senyor sigui el Senyor.

És un temps per reconèixer, amb gratitud, que som instruments de misericòrdia per als altres, sobretot per als qui els ha estat negada perquè la terra els ha condemnat.

Temps per a la pregària vibrant, per tornar a desitjar, a demanar honestament el que no ens atrevim ni a imaginar, el que nosaltres mateixos no podem viure.

L'Advent és el temps d'aprendre a viure en cristià.

Viva llum d'alba —mar de claror—
tot el poble clama: Vine, Senyor!
Goig del qui vetlla contra la por:
tots junts obrirem camins al Senyor!

Salm 141

- Cor I El meu crit implora l'ajut del Senyor,
el meu crit suplica el Senyor.
Aboco davant seu el meu plany,
exposo davant d'ell el meu perill.
- Cor II El meu esperit està cansat.
Vós sabeu per on camino;
m'han amagat un llaç
al lloc per on passava.

- Cor I Miro per veure qui es posa a favor meu;
no trobo ningú que faci cas de mi;
he perdut tota esperança d'escapar-me,
ningú no s'interessa per salvar-me la vida.
- Cor II Imploro auxili, Senyor,
us dic: «Sou el meu refugi,
la meva possessió en aquesta vida.
- Cor I Escolteu atentament el meu clam,
perquè he quedat desemparat;
allibereu-me dels qui em persegueixen,
homes més forts que no pas jo.
- Cor II Traieu-me de la presó,
i en donaré gràcies, lloant el vostre nom.
Els justos faran corona al voltant meu,
agraint la mercè que m'heu fet».

Silenci llarg

Bona notícia –crit i cançó–
tot el poble clama: Vine, Senyor!
Veu que ressona i es fa pregó:
tots junts obrirem camins al Senyor!

CÀNTIC 1 - L'ungit del Senyor consola i allibera (Isaïes 61,1-4,10-11)

L'Esperit del Senyor, Déu sobirà,
reposa sobre meu,
perquè el Senyor m'ha ungit.

Solista

M'ha enviat a portar la bona nova als pobres,
a curar els cors desfets,
a proclamar als captius la llibertat
i als presos el retorn de la llum,
a proclamar l'any de gràcia del Senyor,
el dia que el nostre Déu farà justícia,
a consolar tots els qui estan de dol,
a posar una diadema en lloc de cendra
als qui porten dol per Sió,
a donar-los perfums de festa en lloc de penes,
vestits triomfals en lloc del desconsol.

Aclamo el Senyor plena de goig,
la meva ànima celebra el meu Déu,
que m'ha mudat amb vestits de victòria,
m'ha cobert amb un mantell de salvació,
com el nuvi coronat amb la diadema,
com la núvia adornada amb joiells.

Com la terra fa créixer la brotada
i el jardí fa germinar la llavor,
el Senyor, Déu sobirà,
farà germinar la salvació i el triomf
davant totes les nacions.

Silenci llarg

La terra nova es pasta amb dolor.
Tot el poble clama: Vine, Senyor!
Pau entre els homes: Festa Major!
Tots junts obrirem camins al Senyor!

PREGÀRIA D'ADVENT

Helder Câmara

Vine, Senyor, no et cansis de venir.
No somriguis tant dient que ja ets enmig nostre.
Perquè hi ha molts homes i dones que no et coneixen,
que no saben que tu els coneixes.
I se'ns glaça el cor quan veiem
com s'està morint el nostre món, el teu món.

Però sí! Obsequia'ns amb el teu somriure,
senyal inequívoc que continues esperant
en nosaltres, amb nosaltres, des de nosaltres.
Tu mires el món amb una mirada diferent.
Per això necessitem canviar els nostres ulls,
el nostre cor, la nostra llibertat poruga i lenta.

Que el teu missatge es faci carn de la nostra carn,
sang de la nostra sang, alè del nostre alè.

Que aquesta confiança que tens en nosaltres
ens arrabassi de la tranquil·litat de la nostra bona consciència.
Que sigui exigent, incòmoda.
Perquè és aquest l'únic preu que hem de pagar
si volem que vingui la teva Pau,
la que ens prometien els àngels la nit de Nadal.

La pau profunda, la pau diferent,
Obsequia'ns, Senyor, amb el teu somriure
perquè això vol dir que confies en nosaltres.

Silenci llarg

Tota la terra espera el Salvador
i el solc obert la paraula del Senyor:
món de lluita i de penes, que vol llibertat,
reclama justícia i cerca veritat.

CÀNTIC 2 - El Senyor, l'espòs de Jerusalem (Isaïes 62,1-2,11-12)

Cor I Per amor de Sió no vull callar,
no vull reposar per Jerusalem
fins que el benestar no hi esclati com la llum,
fins que no s'abrandi el seu triomf com una torxa.

Cor II Els pobles veuran el teu benestar,
tots els reis contemplaran la teva glòria.
Et donaran un nom nou
que el Senyor mateix designarà.

Cor I El Senyor fa sentir aquest missatge
fins a l'extrem de la terra:
«Digueu a la ciutat de Sió:
El teu salvador ja és aquí;
l'acompanya el fruit de la seva victòria,
el precedeixen els seus trofeus.»

Cor II Els diran «Poble sant», «Redimits del Senyor».
I a tu, Jerusalem, et diran «Predilecta»,
«Ciutat no abandonada».

Silenci llarg

Diu el profeta al poble d'Israel:
de mare verge ens vindrà l'Emmanuel,
serà «Déu amb nosaltres», i el nostre germà;
amb ell, l'esperança al món retornarà.

HOMILIA DEL DIA DE NADAL

Carlo Maria Martini

El Nou Testament insisteix en aquesta llibertat, do de Jesús, que ens fa
partícips de la seva filiació, que fa que siguem com ell, que lliurement
s'encaminà cap a Betlem, per lliurar-se al Pare i a nosaltres.

Per a nosaltres, llibertat significa normalment programar la vida, el nostre temps, les nostres vacances, les nostres diversions i viatges. Però la llibertat de fills, a la qual Jesús ens crida des del naixement, és la de qui es deixa programar per Déu, que no permet que sentim el pes del món sobre les nostres espatlles com un pes insuportable, perquè estem segurs que Déu ens ajuda a portar-lo.

Nadal és, doncs, un Nadal de llibertat, de serenitat, és l'anunci d'una vida diferent, en la qual no som esclaus d'un destí impenetrable, sinó fills d'un Pare bo, present en totes les circumstàncies de la vida.

Llavors, el «Bon Nadal» que ens diem de tot cor podria voler dir el següent:

«Portem amb més senzillesa el pes de la vida i de la història;
portem amb més bon humor les dificultats del ser cristians;
portem amb més decisió la missió de ser pastors;
testimonis del Nadal;
portem amb més maduresa l'esperança de viure;
portem amb més convicció la responsabilitat
de sembrar llavors del Regne;
portem amb més il·lusió la Bona Notícia que Déu ens estima;
portem amb més alegria la festa de Nadal».

Silenci llarg

Si el pas se'ns barra, camins hem d'esbrossar,
valls i muntanyes ens cal anivellar.
Si el Senyor ve a nosaltres, anem-lo a trobar,
portals i finestres obrim de bat a bat.

CÀNTIC 4 - Un cel nou i una terra nova (Isaïes 65,16b-19,24-25)

- Cor I Un cel nou i una terra nova
«Tothom oblidarà els desastres del passat,
els meus ulls no els tornaran a veure.
- Cor II Crearé un cel nou i una terra nova.
Ningú no es recordarà del passat,
no hi pensarà mai més.
- Cor I Alegreu-vos,
exulteu amb una joia eterna pel que jo crearé:
crearé una Jerusalem joiosa,
el seu poble desbordarà d'alegria.

Cor II Jo mateix exultaré per Jerusalem
i m'alegraré pel meu poble.
No s'hi sentirà mai més cap plor ni cap crit de dolor.
Abans que m'invoquin, ja els respondré,
i encara pregaran que ja els hauré escoltat.

Cor I Llops i anyells pasturaran ben avinguts,
el lleó menjarà palla com el bou,
i les serps s'alimentaran de pols.
Ningú no farà mal ni destrosses
en tota la meva muntanya santa.
Ho dic jo, el Senyor.»

A l'establia, Jesús bé el recordem,
però és entre els homes allà on el trobarem,
i vivim esperant-lo, perquè ha de tornar,
quan vingui a buscar-nos, la Vida cantarà.

COM PODEU DIR QUE NO HI HAURÀ NADAL?

Javier Leoz

I tant que n'hi haurà!

Un Nadal més silenciós i amb més profunditat.

Més semblant al primer Nadal, en el qual Jesús va néixer en soledat.

Sense massa llums a la terra,

però amb la lluïssor de l'estrella de Betlem

il·luminant rutes de vida en la seva immensitat.

Sense seguicis reials desmesurats,

però amb la humilitat de sentir-nos

pastors i rabadans buscant la Veritat.

Sense grans taules i amb amargues absències,

però amb la presència d'un Déu que tot ho omplirà.

Com podeu dir que no hi haurà Nadal?

I tant que n'hi haurà!

Sense carrers plens de gom a gom,

però amb el cor enardit

pel qui està a punt d'arribar.

Sense sorolls ni revetlles,

sense publicitat ni traques...

però vivint el misteri sense por

a la «covid-herodes» que pretén

treure'ns fins i tot el somni d'esperar.

Hi haurà Nadal perquè Déu està de part nostra
i comparteix, com ho va fer Crist en un pessebre,
la nostra pobresa, prova, plor, angoixa i orfandat.
Hi haurà Nadal perquè necessitem
una llum divina enmig de tanta foscor.
La Covid-19 mai no podrà arribar al cor ni a l'ànima
dels qui posen en el cel la seva esperança i el seu millor ideal.

I tant que hi haurà Nadal!
Cantarem nadales!
Déu naixerà i ens portarà llibertat!

MAGNÍFICAT

CLOENDA

Pere Casaldàliga

Maria de Natzaret,
Ensenya'ns a llegir la Vida –tot llegint Déu,
llegint-nos–,
com l'anaven descobrint els teus ulls, les teves mans,
els teus dolors i goigs.

Junts

Ensenya'ns aquell Jesús veritable,
carn del teu ventre, raça del teu poble, Verb de Déu;
més nostre que teu, més del poble que de casa,
més del món que d'Israel, més del Regne que de l'Església.

Ensenya'ns a portar aquest Jesús veritable
pels callats camins del dia a dia,
en la muntanya exultant de les celebracions,
ben a prop de la cosina Isabel.
i de cara als nostres pobles abatuts que, a despit de tot, l'esperen.

Maria de Natzaret, cantora del Magníficat, servidora d'Isabel:
queda't també amb nosaltres, que esperem el Regne,
queda't amb nosaltres, Maria,
amb la humilitat de la teva fe, acollidora de la Gràcia;
queda't amb nosaltres,
amb l'Esperit; que et fecundava la carn i el cor;
queda't amb nosaltres,
amb el Verb que anava creixent en tu,
humà i Salvador, jueu i Messies, Fill de Déu i fill teu,
germà nostre, Jesús.

